

mijmering /pokémon

‘Oma, zullen we winkeltje spelen met de Pokémonkaartjes’? Ja jochie, natuurlijk. Daar zeg je als oma geen nee op. ‘Kijk, dan schuiven we de box opzij, en dan is dit de winkel en

daar, achter de bank, daar woon ik en ik slaap nog als jij binnenkomt.’ Ook mijn plek als klant is nauwkeurig bepaald, evenals het soort Pokémonplaatjes dat mag meedoen, want ze zijn lang niet allemaal de moeite van het verkopen waard.

Ik weet niet of ik een bijzonder vasthoudend kleinkind heb, maar de rage van Pokémonplaatjes duurt al maanden. Die is overigens zeer lokaal, in Eindhoven kan ik al tijden geen kaartjes kopen, in Bortel raken ze ze aan de straatstenen niet kwijt. Bortelse kinderen Pokémonnen blijkbaar niet. Althans nu niet. Hoe zo’n rage ontstaat is me altijd een raadsel geweest. Soms ligt er een spaaractie in een supermarkt aan ten grondslag, maar vaak popt ie zo maar op. Waarom we vroeger de ene week hinkelden of touwtje sprongen en de volgende britsten of elastiekten is me ook nooit duidelijk geworden, maar het mechanisme was krachtig, je trok echt je tol niet als knikkeren in was. Ik was redelijk goed in alles, vooral in knikkeren. Naast goed was ik handig - sommigen zouden dat gehaaid noemen, maar dat zie ik anders - en die eigenschap herken ik bij mijn kleinzoon. Won ik op een middag een hele zak met knikkers inclusief fraaie bolders van een vriendinnetje dat minder bedreven was in deze tak van sport, mijn kleinzoon kwam van de week thuis met een flinke stapel Pokémonkaartjes die hij van een vriendje had gekregen. Hoe dat precies is gegaan werd niet helemaal duidelijk, maar ‘Thijs vond het echt goed’. Bij navraag door mijn dochter bij de moeder van Thijs bleek dat zowaar te kloppen, maar enige sturing van mijn kleinzoon sluit ik beslist niet uit.

‘Oma, nou ben ik de klant en sta jij in de winkel’. Ook leuk, misschien nog wel leuker. ‘Hoe oud is uw zoon meneer?’ ‘Zesentwintig’. ‘Zo, en heeft u nog meer kinderen?’ ‘Ja elf.’ ‘En sparen die allemaal Pokémonplaatjes?’ ‘Ja, allemaal. Twee voor elf graag.’ Kassa!